

«Tinc un record una mica borrós de Lloret, estic fatal de memòria»

Lloret de Mar acollirà el proper divendres, 20 de juliol, l'únic concert d'Estopa a les comarques gironines

«Tinc un record una mica borrós de Lloret, estic fatal de memòria»

ROBERT GÜELL

Amb un caràcter familiar i alegre, José Muñoz (Cornellà de Llobregat, 1978) el guitarrista d'Estopa explica què es trobarà el públic que assisteixi divendres al concert que faran a Lloret de Mar per presentar el seu disc Estopa 2.0. El petit dels germans Muñoz també intenta recordar alguna nit passada a la localitat marítima.

Estopa actua divendres a Lloret. Hi ha anat mai de festa?

Jo crec que sí (riu). Tinc un record una mica borrós de Lloret, la meva memòria està fatal. Crec que a Lloret hi vam estar en la

primera o segona gira. Ha passat molt temps i abans ho vivíem amb un altre cos. Després del concert podíem anar de festa. Ara no.

Els anys passen factura?

Més que els anys es noten les ressaques. Si fas un concert i després vas de festa i l'endemà tens un altre concert ja saps que estaràs trencat. Ara prefereixo fer una dutxa, una cervesa a l'hotel i a dormir. Després, quan no hi ha concerts ja podem anar de festa.

Té algun altre record de la Costa Brava?

Bé, nosaltres érem més de la Costa Daurada. El nostre avi tenia un apartament a Tarragona.

Quin concert veurà el públic que vagi a Lloret?

El concepte 2.0 també l'hem portat a l'escenari. No perquè ho digui jo (però sí que ho dic jo), tot és molt bonic. Hem col·locat unes pantalles i una il·luminació 2.0 total en diferents posicions de tal manera que l'espectador tindrà la sensació de veure el concert en 3D. La tecnologia també l'hem posat a l'escenari. Pel que fa als músics, la banda cada vegada està sonant millor i tenim un petit Dream Team.

El disc Estopa 2.0 és una nova vida per al grup?

Nosaltres mai posem el títol abans de gravar el final.

Però quina diferència hi ha entre el darrer treball i els primers discos?

Hi ha una actualització. Hem jugat amb sons nous i altres ritmes. Sabem que no és molt original anomenar "2.0"

a alguna cosa però sabem que donava a entendre una actualització del software.

Quina acceptació ha tingut el disc Estopa 2.0?

La valoració és molt positiva. El públic ha acollit molt bé el disc. Hi ha vegades que simplement tocant el primer acord d'una cançó el públic la reconeix. Els concerts estan anant molt bé. Hem tornat a tenir sort.

Creieu que cada vegada és més difícil fer grans èxits com La raja de tu falda o Cómo Camarón?

Bé, no. Nosaltres no busquem fer una cançó que agradi a tot el món. És més, la clau de l'èxit no la sabem. Sabem la clau del fracàs.

Quina és?

Intentar agradar a tot el món. Nosaltres sempre hem tingut el nostre criteri musical com a bandera i si després la gent comparteix el mateix gust doncs bé, i sinó mala sort.

En la Marató de TV3 del 2008 es van animar a cantar El cuarto dels trastos, d'Albert Pla, en català. Es plantegen compondre una cançó en aquesta llengua?

(Rumia) Tenim alguna cançó d'adolescents composta en català.

Però per posar-la dins un disc?

No ho sé, les vam fer d'adolescents i estan una mica passades de temps. Amb el temps es converteixen en avorrides. També hi ha excepcions com La Locura, que l'hem rescatat, té més de vint anys i no s'ha envellit. Al revés, és com el vi, que s'enriqueix. El primer que ha de tenir una composició és fluïdesa. Si et pares a buscar com es diu una paraula en català segurament la cançó perdria frescor.

Després de 13 anys dalt els escenaris, què és el que us anima a treballar?

Sobretot les nostres ganes. Quan fem un disc estem desitjant que s'acabi. Quan tenim el disc fet desitgem anar als concerts. Som com Astèrix i Obèlix, vam caure en la marmita i estem sempre extramotivats i extraoptimistes. Algunes vegades, fins i tot massa.

Però hi ha gent que amb els vostres èxits ja s'hauria retirat...

Crec que les motivacions les trobes dia a dia. Hi ha alguns dies que no en tens ganes però per norma general sempre estem posats amb la feina. També som gent que fem càlculs com a màxim per la setmana vinent. Anem dia a dia.

El món de la música ha canviat molt en els darrers anys. Cap a on evolucionarà tot?

La crisi musical ja existeix des de fa molt de temps. El problema és que la crisi econòmica ha agreujat la situació. Ara, a partir de setembre més, que pujaran l'IVA! Si la gent ha de consumir no es poden posar les coses més cares. Sembla el món al revés. Si jo manés faria tot el contrari del que estan fent.

Canviant de tema, en la cançó Showtime 2.0, dedicada a la selecció espanyola, heu treballat amb jugadors com Reina, Iniesta, Arbeloa i Villa. Com va ser treballar amb ells?

Primer van venir Villa, Iniesta i Busquets a l'estudi per gravar. Va anar molt bé. La gent diu que són tímids però són magnífics. Els van posar el micròfon a davant i es van posar a cantar sense pànic. Després vam anar a Madrid a gravar el videoclip i la veritat és que ens van fotre una pallissa. Mare meva! Amb dues carreres ja estàvem amb la llengua fora. Les agulletes ens van durar molt de temps.

Xuten fort?

Molt fort, però bé... el porter era el meu germà!

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/estiu/2012/07/18/record-mica-borros-lloret-meva-memoria-fatal/572660.html>